

Dom i ophavsretssagen

Notat af rådet

Københavns Byret har torsdag 19. juli 2019 afsagt endelig dom i sagen om krænkelse af Martinus Instituts ophavsret til Martinus' værker, nemlig vedr. den resterende del om erstatningsspørgsmålet.

[Dommen kan læses her.](#)

Ligesom i selve de ophavsretlige spørgsmål har byretten givet Institutet medhold i samtlige forhold i erstatningsspørgsmålene (jf. kommentar om deldom 1 nedenfor).

De sagsøgte skal således betale det krævede beløb på 1 mio. kr. + sagsomkostninger på 200.000 kr. Hertil skal lægges sædvanlig procesrente på 8% pr. år fra sagens anlæggelse 28. maj 2013, dvs. ca. 600.000 kr.

For at imødegå vildledende oplysninger om erstatningskravet, der er blevet spredt på nettet, skal vi oplyse, at størrelsen hele tiden har lydt på det nu tilkendte. Institutet har altså på intet tidspunkt ændret sit krav, der første gang blev fremsat 10. december 2015 i processkrift 2 (stk. 4). Det krævede beløb dækker dog langt fra det samlede tab, instituttet har lidt i forhold til krænkelse og udgifter til retssagen.

Udover at betale erstatning skal de sagsøgte fjerne de ulovlige kopier fra handlen og udlevere de resterende fysiske eksemplarer til instituttet, og endelig skal de offentliggøre konklusionerne fra dommene.

De sagsøgte har en frist på fire uger til at anke til landsretten.

Kommentar om deldom 1

Byretten afsagde dom i forhold til de rent ophavsretlige spørgsmål 14. december 2014. Dommen var klar, idet den sagde, at de sagsøgte skal: "ophøre med at eksemplarfremstille og tilgængeliggøre eksemplarer af Det Tredje Testamente til almenheden", "fjerne ulovlige eksemplarer uploadet på internettet" samt "anerkende at have været uberettiget til at udnytte Martinus Idealfonds ophavsretligt beskyttede værk, Det Tredje Testamente, ved eksemplarfremstilling og tilgængeliggørelse for almenheden." (Deldom 1, s. 36-37.)

Dommen afviste desuden de sagsøgtes påstand om, at instituttet med sin korrektur og retskrivningsmodernisering ændrer i Martinus' værker, som derved er at "sidestille med en for-falskning" (deldom 1, s. 14, afs. 1). Dommen sagde nemlig, at der ikke er "grundlag for at antage, at Martinus Institut har forvaltet sin opgave i forhold til udgivelse af værket på vilkårlig vis, herunder henset til karakteren af de foretagne rettelser, der i øvrigt dokumenteres." (Deldom 1, s. 35, afs. 6)

[Se evt. deldom 1.](#)

Med venlig hilsen

Rådet
August 2019